

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2475/25
2.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Радмиле Радић, председника већа, Иване Марковић Радојевић и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Весна Поповић, адвокат из Београда, Ул. Његошева бр. 19а, против тужених ББ из..., чији је пуномоћник Ђорђе Кујовић, адвокат из Београда, Устаничка улица бр. 163, ВВ из ..., чији је пуномоћник Никола Ромчевић, адвокат из Београда, Гружанска улица бр.10/19, ГГ из ..., чији је пуномоћник Драгана Миливојевић, адвокат из Београда, Француска улица бр. 27, и ДД из ..., ради издвајања из заоставштине, одлучујући о жалбама тужиле АА, тужене ДД и туженог ГГ изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П 304/23 од 30.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 2.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужиле и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 304/23 од 30.12.2024. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ жалбе тужених ГГ и ДД изјављене против пресуде Вишег суда у Београду П 304/23 од 30.12.2024. године, као недозвољене.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог ББ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле, којим је тражила да се из заоставштине сада пок. ЋЋ утврђене решењем Првог основног суда у Београду Ов 6577/13 од 9.12.2013. године и допунског решења од 24.11.2015. године, издвоји њена посебна имовина и то сва новчана средства која се налазе на рачунима старе девизне штедње бр. ..., раније код “EFG bank” а.д. Београд, а сада “Еуробанка” а.д. Београд, као и 1/2 идеалног дела на непокретностима уписаним у ЛН .. КО .. у корист АА и то: права коришћења са уделом од 2/12 на катастарској парцели ..., земљиште уз зграду-објекат, површине 2 ара и 1м², као и право својине са уделом од 2/12 идеалних делова на породичној стамбеној згради површине 83м², број зграде 1 и помоћној згради површине 12м², број зграде 2, постојећим на кат. Парцели ... КО ..., на основу стицања у браку са сада пок. ЋЋ, што би тужени ББ, ВВ,

ГГ и ДД, били дужни признати и трпети. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиле у делу којим је тражила да суд наложи РГЗ-СКН Вождовац, да изврши упис права сукорисништва и сувласништва са уделом од 1/2 у корист тужиле на непокретној имовини уписаној у лист непокретности ... КО ..., и то права коришћења са уделом од 2/12 на кат.парцели ..., земљиште уз зграду-објекат, површине 2 ара и 1м², као и право својине са уделом од 2/12 идеалних делова на породичној стамбеној згради површине 83м², број зграде 1 и помоћној згради површине 12м², број зграде 2, постојећи на кат. Парцели ... КО ... Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженом ББ, накнади трошкове парничног поступка у износу од 287.450,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење па до коначне исплате, док је ставом четвртим изреке, обавезана тужилца да туженој ВВ, надокнади трошкове парничног поступка у износу од 287.450,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење па до коначне исплате.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили тужилца и тужени ДД и ГГ, побијајући је у целости и то тужилца и тужени ГГ из свих разлога прописаних одредбом члана 373 став 1 Закона о парничном поступку, а тужена ДД због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Трошкове другостепеног поступка нису тражили.

Тужени ББ је дао одговор на жалбу. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Испитујући правилност првостепене пресуде на основу члана 386 Закона о парничном поступку-ЗПП-а ("Службени гласник РС" бр.72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-др.закон), Апелациони суд је оценио да је жалба тужиле неоснована, а да су жалбе тужених ГГ и ДД недозвољене.

Наиме, апелациони суд је оценио да жалбе тужених ГГ и ДД нису дозвољене, с обзиром на то да је побијаном пресудом одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се из заоставштине сада пок. ЋЋ издвоји њена посевна имовина, а одбачена тужба у делу којим је тражила да суд наложи да РГЗ-СКН Вождовац изврши упис права сукорисништва и сувласништва са уделом 1/2 на непокретности ближе описаној ставом другим изреке побијане пресуде, као и обавезана тужилца да туженима ББ и ВВ накнади трошкове парничног поступка, што значи да су тужени с обзиром на њихову процесну улогу успели у спору, а због чега тужени ГГ и ДД немају правни интерес за изјављивање жалбе, те је одлучено као у ставу другом изреке, на основу овлашћења из члана 401 тачка 1 у вези са чланом 378 став 3 и 389 став 1 ЗПП-а.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Изрека првостепене пресуде, је јасна, разумљива и не противречи сама себи и разлозима пресуде, као ни доказима који се налазе у спису и садржи јасне, потпуне и довољне разлоге о свим битним чињеницама, тако да се њена законитост и правилност са сигурношћу може испитати, па не стоје наводи из жалбе тужиле којима се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда, тужилца АА је била супруга сада пок. ЂЂ који је преминуо дана 12.4.2013. године, док су тужени ББ и ВВ унуци сада пок. ЕЕ, полусестре сада пок. ЂЂ, а тужени ГГ и ДД деца сада пок. ЖЖ, рођене сестре сада пок. ЂЂ. Након смрти сада пок. ЂЂ, пред Првим основним судом у Београду покренут је оставински поступка у предмет О 6577/13, у коме су учествовали тужилца као супруга оставиоца, и ГГ и ДД, као сестрићи оставиоца, док тужени ББ и ВВ, нису били пријављени као законски наследници. Као заоставштина у наведеном оставинском поступку пријављена је имовина и то право коришћења са уделом од 2/12 на катастарској парцели ... земљиште уз зграду - објекат, површине 2 ара и 1м², као и право својине са уделом од 2/12 на породичној стамбеној згради површине 83м², број зграде 1 и помоћној згради површине 12м², број зграде 2, изграђене на кат. Парцели ..., уписане у лист непокретности ... КО ..., права из уговора о сефу, закљученог дана 12.10.2012. године између "Алфа банке" и сада пок. ЂЂ, као и стара девизна штедња на рачуну број ..., који се води код "EFG bank" а.д. Београд, а према изводу стања Централног регистра депо и клиринг хартије од вредности ХОВ, рачун ... и право својине на путничком возилу марке "Wolkswagen" модел "Golf" регистарске ознаке ..., те су на истој оглашени за наследнике по законском реду наслеђивања и по споразуму о деоби, овде тужилца и тужени ГГ јер је ДД у предметном оставинском поступку дала наследничку изјаву да се прихвата наследства које јој по закону припада и свој наследни део уступа осталим законским наследницима. Имајући у виду наведено, решењем Првог основног суда у Београду О 6577/13 од 9.12.2013. године, тужилца је оглашена за наследника на заоставштини коју чине сва права из уговора о сефу, стара девизна штедња на рачуну ..., који се води код "EFG bank" а.д. Београд, као и право својине на путничком возилу марке "Wolkswagen" модел "Golf" регистарске ознаке ..., док је сестрић оставиоца по раније преминулој сестри сада пок. ЖЖ, овде тужени ГГ оглашен за наследника на непокретност описаној у тачки 1 став 1 изреке решења, односно на имовини која се састоји од права коришћења са уделом од 2/12 на катастарској парцели ... земљиште уз зграду-објекат, површине 2 ара и 1м², као и право својине са уделом од 2/12 на породичној стамбеној згради површине 83м², број зграде 1 и помоћној згради површине 12м², број зграде 2, изграђене на кат. Парцели ..., уписане у лист непокретности ... КО ... Допунским решењем Другог основног суда у Београду (раније Први основни суд у Београду) О 1944/15 од 24.11.2015. године, допуњено је напред наведено правноснажно решење те је на накнадно пронађеној заоставштини сада пок. ЂЂ коју чине све права по основу правноснажне пресуде Петог општинског суда П 939/01 од 04.04.2006. године и сва права по основу уверења РГЗ Вождовац бр. 952-3-826/15 од 21.04.2015. године за наследника оглашен овде тужени ГГ. У оставинском поступку иза смрти супруга тужилце, сада пок. ЂЂ тужилца није истакла захтев за издвајање њене посебне имовине у односу на новчана средства депонована на рачуну старе девизне штедње, код "EFG bank" а.д. Београд, нити у односу на непокретност у Улици ..., у ..., која представља посебну имовину оставиоца, а по основу улагања своје посебне имовине у увећање вредности ове непокретности током трајања њиховог брака. Тужени ББ и ВВ покренули су парнични поступак пред Другим основним судом у Београду П 3163/17, као законски наследници сада пок. ЂЂ, с обзиром на то да у оставинском поступку нису пријављени као његови наследници, ради утврђења да имају право сусвојине са уделом од по 1/16 идеалних делова свако на целокупној заоставштини оставиоца утврђеној решењима Првог основног суда у Београду О 6577/13 од 09.12.2013. године и допунским решењем Другог основног суда у Београду О 1944/15 од 24.11.2015. године, у ком поступку је овде тужени ГГ поднео

противтужбу са захтевом да се утврди да ББ и ВВ нису достојни да наследе оставиоца, а која противтужба је спојена са парницом по тужби ББ и ВВ, након чега је правноснажним решењем Другог основног суда у Београду П 3163/17 од 30.12.2021. године, поступак у тој парници прекинут до окончања ове парнице.

Првостепени суд је даље утврдио да су тужилу и њеног супруга сада пок. ЂЂ, помагали родитељи тужиле који су дуги низ година радили у Немачкој, да су им давали новац који је супруг тужиле сада пок. ЂЂ депоновао на штедњу на своје име чиме се тужилца није противила, на ком рачуну старе девизне штедње код “EFG bank” а.д. Београд, према изводу од 05.06.2012. године је било депоновано 5.550 евра, који новац је тужилца по окончању оставинског поступка подигла. Тужилца је такође новац који је добијала од родитеља као своју посебну имовину као и новац који је добила након смрти родитеља од продаје родитељске куће уложила у реновирање непокретности која представља посебну имовину њеног супруга – дела куће у Ул. ..., у којој су живели.

Имајући у виду напред утврђено чињенично стање, применом одредбе члана 87, 121, 122 став 1 и 3, 130 Закона о ванпарничном поступку, у вези са одредбама чланова 168, 170 став 2 и 180 став 2 Породичног закона, првостепени суд је дбио као неоснован тужени захтев тужиле као у ставу првом изреке побијане одлуке. Наиме, како је оставински поступак иза смрти сада пок. ЂЂ правноснажно окончан, а тужилца у току оставинског поступка у којем је учествовала као наследни учесник није истакла захтев за издвајање из заоставштине, то по оцени првостепеног суда тужилца у овој парници не може истицати захтев за издвајање заоставштине, већ само захтев за утврђење да је искључиви власник новчаних средстава код “EFG bank” депонованог на рачуну отвореног на име оставиоца који представља њену посебну имовину, као и да се утврди да је по основу стицања у браку са оставиоцем постала сувласник непокретности описане у изреци са уделом од 1/2 као и носилац права коришћења на кат.парцели ... КО ..., на којој је кућа у Ул. ... изграђена, а који захтев тужилца као такав није јасно определила. Тужилца до закључења главне расправе није предложила извођење доказа вештачењем преко вештака грађевинске струке ради утврђења да ли радови на непокретности која је предмет тужбеног захтева у које је уложила своју посебну имовину, своју рад и новац стечен током трајања заједнице живота са оставиоцем представља инвестиционо или текуће одржавање, те да ли је изведеним радовима дошло до знатног увећања вредности наведене непокретности као посебне имовине њеног супруга. Осим тога, првостепени суд је као спорно оценио питање пасивне легитимације тужених ББ и ВВ, с обзиром на то да се у парници пред Другим основним судом у Београду П 3163/17, која је у прекиду до правноснажног окончања ове парнице, поставило као спорно питање достојности наведених тужених да наследе сада пок. ЂЂ о чему није одлучено. Тужбени захтев тужиле је неоснован и у односу на тужене ГГ и ДД, с обзиром на то да тужилца није истакла захтев за издвајање из заоставштине у оставинском поступку, а чињеница да тужени ГГ није спорио тужбени захтев тужиле, а да је ДД исти признала, не утиче на другачији исход спора. Одлуку као у ставу другом изреке првостепени је донео сходно одредби члана 16 ЗПП-а и тужбу одбацио у делу у којем тужилца тражи да се РГЗ СКН Вождовац изрекне налог да изврши упис права сукорисништва и сувласништва са уделом од 1/2 у корист тужиле на непокретној имовини уписаној у лист непокретности ... КО ..., с обзиром на то да се ради о материји регулисаној Законом о општем управном поступку по ком захтеву судови опште надлежности нису овлашћени да поступају тако да формирају обавезу

управног органа већ само да утврде да ће одлука суда послужити као основ за упис одређеног права у катастар непокретности.

Чињенично стање је потпуно и правилно утврђено и оно се наводима жалбе не доводи у сумњу. По оцени Апелационог суда, правилна је одлука првостепеног суда садржана у ставу првом изреке.

Наиме, тужила АА је била учесник оставинског поступка иза смрти свог супруга сада пок. ЂЂ, као и овде тужени ГГ и ДД, у ком поступку је Први основни суд у Београду донео решење О 6577/13 од 09.12.2013. године као и Други основни суд у Београду допунско решење О 1944/15 од 24.11.2015. године. У том поступку тужила као један од законских наследника сада пок. ЂЂ није тражила издвајање из његове заоставштине своје посебне имовине, нити издвајање сувласничког удела у спорној непокретности по основу увећања вредности исте сходно одредби члана 170 став 2 Породичног закона, већ је након што је овде тужена ДД свој наследни део уступила осталим законским наследницима, по законском реду наслеђивања и по споразуму о деоби овде тужиле и туженог ГГ, тужили у наслеђе између осталог припала стара девизна штедња на рачуну ... који се води код ЕФГ Банке, док је овде туженом ГГ припало право коришћења са уделом 2/12 на кат.парцели ... земљиште уз зграду -објекат површине 2ара и 1м2, као и право својине са уделом 2/12 на породичној стамбеној згради површине 83м2, број зграде 1 и помоћној згради површине 12м2, број зграде 2 изграђене на кат.парцели ... уписано у ЛН ... КО ..., из чега произлази да се тужила сагласила у оставинском поступку да сва наведена права улазе у састав заоставштине оставиоца.

Правноснажно решење о наслеђивању Првог основног суда у Београду О 6577/13 од 9.12.2013. године као и допунско решење Другог основног суда у Београду О 1944/15 од 24.11.2015. године, везују странке које су учествовале у поступку расправљања заоставштине у погледу права и обавеза које произилазе из права наслеђивања. Међутим, тужила која је учествовала у поступку расправљања заоставштине, не може накнадно у парничном поступку истицати захтев за издвајање из заоставштине њене посебне имовине, јер у поступку расправљања заоставштине иза сада пок. ЂЂ, у којем је учествовала није тражила издвајање из заоставштине своје посебне имовине, нити свој евентуални сувласнички удео у непокретности. Осим тога, тужила у оставинском поступку није пријавила све законске наследнике сада пок. ЂЂ, односно овде тужене ББ и ВВ, унуке сада пок. ЕЕ која била полусестра сада пок. ЂЂ, за чије постојање је морала знати с обзиром на то да је и сама тужила у свом исказу навела да је познавала сада пок. ЕЕ и њену ћерку сада пок. ЗЗ, те јој није могла остати непозната ни чињеница да је сада пок. ЂЂ имао још законских наследника. Тужила не може тражити издвајање из заоставштине своје посебне имовине нити свој евентуални сувласнички удео у спорној непокретности у ситуацији када исто није тражила у оставинском поступку у ком је учествовала и постигла споразум о деоби заоставштине, а у ком поступку није пријавила све законске наследнике сада пок. ЂЂ, за чије постојање је морала знати.

Осим тога, у погледу захтева тужиле да се из заоставштине покојног ЂЂ издвоји 1/2 идеалног дела непокретности ближе описане ставом првим изреке пресуде, правилан је закључак првостепеног суда да до закључења главне расправе тужила није

предложила извођење доказа вештачењем на околност врсте и карактера изведених радова, ради разјашњења чињенице да ли је дошло до знатног увећања вредности посебне имовине сада пок. ЋЋ и да ли се сходно томе може стећи сувласнички удео. Ово из разлога што суд не поседује стручна знања да сам, на основу чињенице да је тужила новац који је добијала од родитеља као своју посебну имовину и новац од продаје родитељске куће, а који новац је утрошила у реновирање предметне непокретности, утврђује да ли је дошло до знатног или незнатног увећања вредности посебне имовине сада пок. ЋЋ, а што би евентуално био основ за стицање својинског удела овде тужиле у његовој посебној имовини у смислу члана 170 став 2 Породичног закона, већ је једино овлашћен да у одсуству доказа о овој чињеници примени правило о терету доказивања из члана 231 ЗПП-а.

Имајући у виду чињенично утврђење првостепеног суда и то да су тужилу и њеног супруга помагали родитељи тужиле, да су им давали новац који је супруг тужиле депоновао на штетњу, неосновано се наводима жалбе тужиле указује да су новчана средства на рачуну штедне била њена посебна имовина с обзиром на то да није доказала да су новчана средства којима су тужилу и њеног пок.супруга помагали тужилини родитељи била намењена само њој. Стога, новчана средства којима су родитељи тужиле помагали њу и њеног сада пок.супруга улазе у заједничку имовину, јер тужила није доказала супротно.

Неосновано се наводима жалбе тужиле указује да је првостепени суд био дужан да одбаци тужбу као преурањену уместо да мериторно одлучује, с обзиром на то да првостепени суд није одбио тужбени захтев тужиле само из разлога што је исти преурањен. Осим тога, чак и када се тужбени захтев одбије као преурањен исти се може поново поднети, у том случају нема пресуђене ствари, међутим исти није одбијен само из тог разлога па не утичу на дугачију одлуку суда ни наводи жалбе тужиле којима указује да је првостепени суд требао да реши као претходно питање пасивне легитимације тужених, односно да ли су достојни или не да наследе сада пок. ЋЋ.

Правилна је и одлука првостепеног суда садржана у ставу другом изреке побијане пресуде, којом је одбацио тужбу тужиле у делу којим је тражила да се РГЗ -СКН изрекне налог да изврши упис права сукорисништва и сувласништва у корист тужиле на непокретној имовини ближе одређеној овим ставом изреке. За своју одлуку у овом делу првостепени суд је дао ваљане, непротивречне и потпуне разлоге, које у свему прихвата и овај суд као другостепени и ближе не образлаже, сходно одредби чл. 396 став 2 ЗПП-а.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе тужиле, али их посебно не образлаже, јер налази да нису од утицаја на доношење другачије одлуке на основу овлашћења из члана 396 став 1 и 2 ЗПП-а.

Правилна је одлука првостепеног суда садржана у ставу трећем и четвртном изреке у погледу одлуке о трошковима парничног поступка, с обзиром на то да је иста донета правилном применом чланова 150, 153, 154 и 163 ЗПП-а, Адвокатске тарифе важеће у време доношења одлуке о трошковима и Таксене тарифе, важеће на дан настанка таксене обавезе. Наиме, без утицаја су на другачију одлуку суда наводи жалбе тужиле којима указује да је првостепени суд туженима ББ и ВВ признао трошкове парничног

поступка и на име састава тужбе и на име састава одговора на тужбу, а ово из разлога што је туженој ВВ првостепени суд досудио износ од 33.750,00 динара на име састава одговора на тужбу, док је услед очигледне грешке у куцању првостепени суд навео да туженом ББ припадају трошкови на име састава тужбе уместо састава одговора на тужбу, међутим иста не утиче на правилност и законитост одлуке о трошковима парничног поступка садржане у ставу трећем изреке побијане пресуде, с обзиром на то да је првостепени суд правилном применом Адвокатске тарифе састав одговора на тужбу одмерио у износу од 33.750,00 динара.

Имајући у виду све наведено, на основу одредбе чл. 390 и 401 тачка 2 ЗПП-а одлучено је као у ставу првом изреке. Имајући у виду да састав одговора на жалбу туженог ББ не представља нужну радњу на основу члана 165 у вези са чланом 153 ЗПП-а, одлучено је као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Радмила Радић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић